

30. meter za parkanje avtov nika
ack se mu je naenkrat vsulo v pe
imi polno nikljev. Pa pi bila mor
je to kaka dividenda od stra
nato mestne administracije, ki po
lica ra te niklje, ampak eden us
a v žbencev je pozabil zakleniti n
ter. Torej da ne bo kdo mis
let, da so ti metri igralni stroji
in bi jih poskušal tresti in mikas
no. ti.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

1117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalci: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3, 1879.

83 No. 134 Fri., June 7, 1940

Kako bi se užugalo Hitlerja

Melvin Whiteleather, ki je bil deset let v Evropi kot časnikarski poročevalec in tudi več let v Nemčiji, si je pri tem dobro ogledal ves ustroj nemške armade, zato se lahko reče, da je njegova analiza, ki jo podaja topogledno, precej zanesljiva in verodostojna.

On pravi, da Hitler ne more dobiti te vojne, če se zaveznika količkaj potrudita in pokažeta nekaj svoje vojaške zmoglosti. Toda nemški nasprotniki, zlasti Anglija, se morajo končno zbuditi in videti svojega sovražnika v luči, kakor v resnici je, če se hočejo izogniti porazu.

Hitler ima fino armado, o tem ni dvoma. Tako armado, na katero bi bil ponosen celo Friderik Veliki, ustanovitelj pruske moči, ki sicer ni bil kmalu zadovoljen s kakim vojakom. Toda zadej za to armado ni pa drugega kot prazna lupina, ki se bo sesula kot peščen grad, če se jo pravilno napade.

Nemške rezerve v materialu in živilih še daleč niso tako velike, da bi mogle zadostovati za dolgo vojno. Če bi se prisililo Nemce, da bi rabili gazolin in rudo kar jo imajo, kar naprej in naprej, ne bodo dolgo vzdržali.

Ko je "Napoleon z brki," nemški Hitler, inšpiriral nemške oklopne kolone v Varšavi, ki so pravkar strle Poljsko, se je samemu zdel kot velik strateg in vojskovodja, ki mu ga ni para na svetu. Tekom vse poljske kampanje je bil na fronti ter osebno svetoval generalnemu štabu prodiranje in je pri tem večkrat celo tvegalo svoje življenje. In za vso zmagano na Poljskem je seveda zahteval potem tudi sam ves kredit.

Zato je treba pa pomniti, da je Hitler, ki vodi nemško armado in ne generalni štab. Večkrat pride v navzkrižje z generali, toda njegova beseda je postava in njegova strategija se izvaja vedno.

Hitler je imel uspehe zato, ker se je posluževal vedno enake taktike. Tako v Norveški kot v Nizozemski in Belgiji je rabil isto strategijo, s katero je zmagal v Poljski. To bi morali zavezniki proučiti, ker so imeli čas za to že od meseca septembra. Hitler je pri vsakem izpadu najprej poslal svojo zračno silo, ki je paralizirala sovražnika in potem je ta strah izbral s tem, da je poslal v deželo oklopne kolone v naglih sunkih.

Toda s tem, če je Hitler zmagal na Poljskem, v Norveški, v Danski, v Nizozemski in Belgiji, še ni rečeno, da je dobil vojno. V tej kampanji je nemška armada globoko posegla v svojo zalogo gazolina in to je pa vir vse nemške mehanizirane moči.

Poleg vidno pojemajoče zaloge na vojnih potrebščinah, primanjkuje Nemčiji tudi živeža. Sicer nacija trdi, da imajo še silno zalogo, toda človek, ki pozna razmere v Nemčiji, ve, da to ni res. Nemška vlada sicer dela čudeže, da preživlja narod, toda pomniti je treba, da narod trpi.

Ko je feldmaršal Goering leta 1938 povedal na zboru nacistične stranke v Nuerenbergu, da Nemčija ne bo nikdar zaprta z blokado, pa tega niti sam ni verjel, ker je kmalu zatem začel izdajati ukaze, ki so jasno kazali, da je odvisna Nemčija za živež samo od inozemstva.

Da ni bila Nemčija tako pripravljena za to vojno kot je bila za zadnjo, je dokaz to, da je vlada vpeljala deljenje živil in drugih potrebščin že v začetku vojne, medtem ko je imel narod v zadnji svetovni vojni vsega dovolj cela tri leta vojne. Danes nemška gospodinja niti jutraj ne ve, kaj bo dela v loncu opoldne ali zvečer. Najprej mora stati v dolgi vrsti pred mesnico, predno pride na vrsto in potem šele vidi, kaj more dobiti na karto. Če ima mesar še kaj mesa, mora vzeti kar je na razpolago toda le v slučaju, če, njena kvota za tisti teden še ni izčrpana. Vsak član družine namreč dobi samo po en funt mesa na teden.

Nemčija potrebuje za svoj vojaški ustroj čvrsta telesa mladih fantov. Pomanjkljiva hrana, ki jo danes dobivajo mladeniči pri 15 in 16 letih, bo imela slabe posledice za ta telesa in nemška armada ne more računati na preveč čvrst naraščaj v bodočnosti.

Nek časnikarski poročevalec iz inozemstva je neki dan naročil dva steaka, ki sta bila pa oba komaj za enega ameriškega. Pa so potem ves teden kazali nanj kot na "sovražnika," ki hoče uničiti deželo z sabotažo.

Tudi oblačilna industrija v Nemčiji zelo trpi. Danes morate dobiti vse le na karte, celo navadni žepni robec si ne morete kupiti brez karte. Ženske ne morejo kupiti več kot štirih parov nogavic na leto, zato jih vidite pa zdaj tudi po mestih, ko hodijo okrog brez nogavic.

Že od leta 1935 si mora nemški narod stiskati pas, vedno bolj in bolj, da dobi armada dovolj.

Največja nemška bojna sila je v letalstvu, katero je ustvaril feldmaršal Goering. Goering trdi, da ima 12.000 prvovrstnih bojnih letal in silno številno treniranih pilotov. Toda tudi zaveznika gradita letala dan za dnem in bosta Nemčijo kmalu došla.

Če bosta zaveznika brez prestanka drezala v nemško armado, da bo ta prisiljena bojevati se kar naprej, bo Hitlerjevi armadi kmalu pošla vsa zaloga in prisiljen bo podati se. Samo na ta način sta Anglija in Francija v stanu premagati Hitlerja. Dlje ko bo trajala vojna, sigurnejši je poraz Nemčije in Hitlerjevo sonce bo za vedno zašlo.

Newburške novice**Nekaj poprave**

Pri zahvali onim, ki so pripravljali za ali pa pomagali pri procesiji sv. Rešnjega Telesa, sem izpustil duhovnike. Da ne bodo mislili, da njih pomoči ne cenimo, zato se danes posebej zahvalim v imenu vseh faranov Rt. Rev. Msgr. Ponikvarju, Rev. Matiju Jagru in Rev. Rudolf Prazniku. Bog plati stotero za prijazno pomoč.

Še ena zahvala

Prav iskrena zahvala tem potom Mr. in Mrs. Joseph Košak za velikodušen dar. Darovala sta \$200 za lepa vratica pri obhajilni mizi. Odkar sta se preselila na Aetna, od koder njih otroci prihajajo v sosedno katoliško šolo, se razume, da morata tam sodelovati. Hočeta pa, da ima tudi cerkev, kjer sta preživela svoja mlada otročja leta, spomin. Lep spomin je to.

In še enkrat se moramo zahvaliti Mr. in Mrs. Lawrence Pirš, ki tudi nista v našem krogu. Darovala sta za obhajilno mizo \$40 in izjavila, da želita preskrbeti za celo mizo, ki bo stala \$150. Bog plati obema paroma tisočero. To naj bo za zgled našim faranom, kateri še niso svoje kvote dovršili, da pridno sodelujejo, ko gre trdo — plačevati moramo na vse kraje, kar imamo najmanj deset železov v ognju: orgle, klopi, pod, okna in kontraktori; vsi iščejo koga bi požrili. Odvisno je od vas, če bomo blagoslovili cerkev na 11. avgusta ali ne. Ravno danes me je klical škofov tajnik. Popraševal je, če bomo blagoslovili na praznik sv. Lovrenca našo cerkev. Nisem mu še mogel odgovoriti. Povejte, kaj naj mu rečem.

Krasen avtomobil je to
Zelo krasen avtomobil je naš "De lux Plymouth Sedan," ki ga bomo oddali na cerkvenem pikniku 30. junija v Rybak's Grove na Turney Rd. Kdor ga bo dobil, bo od veselja poskakoval. Dr. Perko bi rad, da nam prinese vsaj pet tisoč dolarjev. To se bo tudi zgodilo, če bo vsak faran svoje delnice prodal ali pa sam kupil. Neki mož jih je vzel 20 in jih je polovico že prodal. Pravi, da gredo v promet kot "hot cakes." Naj se zgane torej vsak, kateri jih sam ne misli, ali pa ne more vzeti. Ne čakajte, da vas ljudje vprašajo, če imate delnice. Ponudite jih. Kamor greste, vzemite "delnice" seboj in jih ponujajte na vse strani. To je edini način, po katerem se pride do uspeha. In tega pa sedaj potrebujemo.

Društvo se veseli
Tako so pa vesele članice društva sv. Rešnjega Telesa. In zakaj bi ne bile? Saj jim je šel Bog sam z najlepšim vremenom na roke. Ljudi je bilo na prostoru toliko, da se je vse trlo. In če je udeležba dobra, se nekaj naredi. Je res precej riskiranja pri taki reči in kdor ni imel kaj takega na glavi, ne ve, koliko truda, skrbi in dela je pri taki zadevi.

Krščanska ženin in nevesta
Morda kdo drugi ve, kdaj sta se Anton Filips in Simončičeva Režika vidla na prvo, jaz ne vem. Samo to vem, da sta se izadnje čase rada videla in se končno odločila, da bosta hodila pot življenja skupaj. Tereza je edina hčerka Louis Simončičeve družine v Maple Heights, dočim je ženin iz severne Minnesote, iz železnega okrožja. Kljub dežju, ki je padal, se je zbralo veliko število ljudi v cerkvi zadnjo soboto, da vidijo slovesno poroko. Štiri pare prič bo za vse čase lahko pričalo, da sta si Anton in Tereza obljubila biti drug drugega dobra in ljubezniva, pa naj pride kar hoče. Opazili smo nekaj, kar se bolj redko zgodi. Navadno se spomnijo poročen-

ci vseh drugih, le Jezusa v tabernaklju ne. To se pravi, takrat okinčajo poročenci sami sebe z šopki in rožami; zlasti nevesta je vsa v rožah. Spominjo se Matere Božje in nevesta navadno podari njej krasen šopek cvetlic pred mašo. A na Jezusa v tabernaklju se ne zmislijo. Celo klopi nosijo večših šopke, altar, pred katerim sta poročena, je pa navadno gol in prazen kot greda v januarju. Zadnjo soboto je bil pa tudi velik oltar okrašen in Bog, ki tam prebiva, je gotovo zrl blagodejno na novi par, ki je začel svoj življensko skupno pot.

Svatba se je vršila v dvorani Narodnega doma na 80. cesti, kamor je prišlo veliko sorodnikov in prijateljev, tudi iz več drugih držav. Družina Louis Simončiča je dobro poznana in spoštovana med Slovenci v obširnem Clevelandu in drugod. Oče je cerkveni pevec že dolgo vrsto let. On je eden tistih mož, ki ni rekel: "Oženil sem se in zato ne morem priti." Redno je prihajal k vjam in redno k maši in petju vsako nedeljo. Louis Simončič je tudi predsednik večih organizacij, je pri dveh narodnih domovih in sploh, kjer se gre za res pravo korist naroda. Zato je povsod priljubljen in prav tako tudi njegova soproga Terezija, sicer tihe narave, a prijazna z vsakomur. Vsem skupaj izražamo tudi mi naše iskrene čestitke veselja, da smo imeli priliko povedati tisto, kar mislimo in kar je res.

Šole zaključujejo svoje delo

Zadnjo nedeljo je graduiral iz višje šole sv. Benedikta Joseph Ozimek Jr. Joe je bil vse skozi med prvimi v šoli. Ne le enkrat sem slišal pohvalno izjavo o njegovem dostojnem vedenju in njegovi bistroumnosti. Zato mu tem potom čestitamo, kakor tudi njegovim staršem, Mr. in Mrs. Joseph Ozimek Sr., katerim je pridnost sina gotovo v veliko veselje.

No, kaj pa sedaj, Joe? Kar naprej. John Carroll je dobra katoliška šola. Kar tja se vpiši za par let in potem? ... Kamor te bo Bog klical. Samo, da boš vedno pošten in priden ostal. Na vseh krajih potrebujemo dandanes dobrih krščanskih mož in žena. Seveda, ti ni treba praviti svojih osebnih želja.

V višji šoli pri Uršulinkah na 55. cesti je graduirala Anna Marie Snyder. Vstrajalo je hodila skozi štiri leta tja v šolo, dokler ni prišel dan zmagave. Anna Marie je sicer po postavi visoka, dasi je šele 17 let stara. Pa je v vedenju ostala ponižna in skromna. Kar nam je dopadlo je bilo njeno pametno obnašanje. Ni se čez mero lepotičila in s tem skazila svojo naravno lepoto, kot storijo to čestokrat mlada dekleta, ki za Bogom popravljajo ustnice, obrvi, lica in nohte. Vse mora biti rdeče, da bi človek mislil, da je med same "ta rdeče" zašel. Nismo mi med onimi, ki bi prepovedovali vsako lepotičenje. Vsaj tudi moški popravljajo za Bogom, ko se dan za dnem brijejo, da bi ne izgledali kot kaki kozli z bradami, ali pa nosili mačje brke pod nosom. Mi bi le radi, da ženice vedo, da čezmerno barvanje je gnusno. Rdeči nohti, ki izgledajo kot novo pobarvana vrata pri hlevu, niso lepi. V naravi so nohti, če so zdravi, dal, se je zbralo veliko število ljudi v cerkvi zadnjo soboto, da vidijo slovesno poroko. Štiri pare prič bo za vse čase lahko pričalo, da sta si Anton in Tereza obljubila biti drug drugega dobra in ljubezniva, pa naj pride kar hoče. Opazili smo nekaj, kar se bolj redko zgodi. Navadno se spomnijo poročen-

rekel, je bila in je in naj tudi ostane pametna. Vedno vesela in povsod, pa ne čez mero predrzna. Zato se tudi ne bojimo da bi v bodoče ravnala brezmi-selno in nespametno. Tudi njej čestitamo in njenim staršem, Mr. in Mrs. Frank Snyder. Anna Marie ima teto pri sestrah Dominikankah, Sr. Regina Clara, ki uči v sosednji slovaški fari. Sliši se, da misli tudi Anna Marie slediti njej. Bomo videli.

Naši fantje iz daljnega**se oglašajo**

John Milčinič, ki je že v drugič v CCC kempi, se je oglašil s pismom, v katerem naznanja, da je v državi Idaho. Pravi, da se mu dobro godi. Videl je veliko sveta in mest, katerih si je želel videti že odkar je šel iz osmega razreda v naši šoli. Pravi, da je nekoč sekal drevo, ko preneha in se skloni ter pogleda okoli sebe, in vidi da koraca medved naravnost proti njemu. "Še nikoli nisem tako brzih korakov bežal z gore doli, kot sem takrat." Pravi, da trebiho suhljad iz gozdov in vsak teden parkrat pa imajo baseball igro. Ob nedeljah se peljejo 27 milj daleč k maši in to vsako nedeljo. John je bil vedno podjeten in vemo, da bo enkrat nekaj koristnega iz njegovega.

Napredek v naselbini

Družina Louis Grden na 81. cesti prenavlja svoje stanovanje. To izdatno izboljšanje je nekaj, kar bo celi okolici koristilo. Četudi nekaj stane, pa je vredno vsega truda in žrtve, ker človek je zadovoljen le, če so okolščine zadovoljive. Grdenovim čestitamo na tem napredku. Na 81. cesti je še par starih hiš, ki bi lahko, ako bi bile predelane, prinašale lepe denarje z rentom vsak mesec. Tako pa stojijo tam, kot stari zapuščeni grobovi in kazijo celo okolico. Tako gre, kjer ni edinstvo. Če bi tista poslopja bila prenavljena v stanovanja, bi bila prvi dan vzeta v najem. Prostorov manjka.

Da bodo ljudje vedeli

Pred kratkim je umrla slovenska mati. Prav za prav bi bila družina morala spadati k sv. Lovrenču, pa niso nikdar spadali k nam — sploh nikamor. Zbolela je mati. Ko smo bili po drugih ljudeh obveščeni, da je mati bolna, jo je šel Father Slapsak obiskat. Ko je bila na smrt bolna odpeljana v bolnico, jo je sprevidel Father Baznik; spovedal in obhajal jo je med tem, ko je njena hči stala pri oknu in kadila cigareto. Ko je mati umrla so jo pokopali iz sosednje angleške fare. Da bi se opravičili pred ljudmi, so pripovedovali, da so zato šli tja, ker gospodje od sv. Lovrenca "niso hoteli mater sprevideti," ki so bili obveščeni. To sem napisal, da bodo ljudje vedeli resnico. Še nikoli se niso "gospodje od sv. Lovrenca" ustavljali, da bi ne šli k bolniku, pa naj je bil faran ali pa ne. Saj poznamo svojo dolžnost. Takrat se gre za rešitev duše; samo to pride v poštev. Ni pa treba lagati, kadar take "farane" peljejo drugam pokopat. Radi tega se ni treba prav nič opravičevati. Nam je čisto po volji, če se take "farane" brez izjeme, pokoplje iz druge fare, da se nam ni treba opravičevati pred našimi dobrimi farani, češ zato in zato smo ga pokopali iz naše cerkve, čeprav ni nikdar sodeloval z "farani, niti na najmanjši način. To-liko naj bo v pojasnilo, da boste vedeli, koliko je resnice na vsem tem. Ponoči in podnevu odhajamo k bolnikom in še nikdar ni rekel kateri izmed nas: "Ne grem." In tudi še ni nikdar bil nihče zanemarjen, če nam je bilo pravočasno naznanjeno, kadar se je šlo bolnika sprevideti. Kadar pa se gre za pogreb, bomo pa vedno najraje videli, če gredo slične vrste "farani" drugam s pogrebom.

Še eno prvo sv. obhajilo

Prihodnjo nedeljo pri drugi

maši o pol 8 bo nekaj nad 20 otrok iz javnih šol prejelo prvo sv. obhajilo. Z njimi naj pridejo starši, in sicer oba, oče in mati, da bosta šla z otrokom pred altar in prejela sv. obhajilo z njim vred. Vem, da je tukaj zraven nekaj takih, ki morda niso bili pri mizi Gospodovi že odkar so se poročili. A nič zato. Ne bo jih kraj in konec. Tem bolj je potrebno, da tudi oni enkrat izpolnijo Kristusovo željo: "Pridite k meni vsi..." Starši, storite otrokom to uslugo in veselje. Pokažite jim vi pot čednostnega življenja.

Kam pa v nedeljo?

Tako se morda marsikateri vpraša tekot tedna. Povem vam, da v nedeljo 9. junija nikamor drugam kakor na prijazne Močilnikarjeve farme, kjer ima društvo Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ piknik.

Tem potom prav ljudno vabim ves glavni odbor SDZ, članice našega društva, njih družine in ostalo občinstvo, da nas poseti v nedeljo popoldne. Vseščini odbor se trudi in skuša pripraviti vse najboljšje za naše posetnike, tako da ne boste trpeli ne žeje ne lakote in sploh nobenega pomanjkanja. Poleg tega pa se boste navžili še svežega zraka.

Pa tudi zavrteli se boste lahko prav po domače, ker vam bo igral Frank Jankovičev orkester. Kar se pa tiče prevoza za vse tiste, ki nimate svojih avtomobilov, smo tudi preskrbele. Le pridite ob 1. uri popoldne pred Slovenski dom na Holmes Ave. in tam vas bo že čakal vozniš, da vas odpelje na piknik.

Torej pozdravljeni in na svidenje v nedeljo popoldne na Močilnikarjevi farmi. V Slučaju dežja, kar pa upajmo, da ga ne bo, se piknik vrši v Slovenskem domu na Holmes Ave.

Rose Simenc, tajnica.

Na dnu morja

Najtežji poklic na svetu je potapljaški stan, tako pravi francoski potapljač Charles Courouble, ki se je kot prvi sam, potopil že 15 tisočkrat. "Noben poklic ni bolj nevaren za življenje, nobeden ni tako ogrožen z nenadnimi dogodki. Pa ni samo to, da mora biti potapljač prisenben in odločen, ampak mora biti tudi trdnega zdravlja, da mu nobena reč ne škoduje." Leta 1912 se je Courouble potopil do pogreznjene ladje "Elizabethville" ob zahodni afriški obali. Ko je že dospel v kapitanovo kajuto, se je morje hipoma razburkalo in pogreznjena ladja se je zibala sem in tja. Courouble je sicer skrbno zaprl z železom obita vrata, vendar so se pri močnem sunku tako močno zaprla, da so mu pressekala cev za dovajanje zraka. Couroublea so sicer rešili, vendar pa ni mogel nikdar določno povedati kakšne misli so ga obhajale ob tisti priliki. Ko so ga pogoteli na površje in mu na ladji sneli čelado, so bili njegovi lasje popolnoma sivi.

Tudi pasji odtisi

Če se je dosedaj komu izgubil pes, ga je mogel najti samo tako, da je dal v časopis oglas z njegovim (pasjim) "osebnim popisom" in pa seveda tudi njegovo ime. S pomočjo odtisov "prstov" ni šlo — kakor je to v navadi pri iskanju zločincev — ker pasja taca ni vedno enaka. Pes se namreč na šapi kaj ogrebe ali poškoduje in tako bi odtis ne bil vedno točen in verodostojen.

Sedaj so pa prišli na idejo, kako bi šlo, če bi pse iskali s pomočjo odtisa pasjega nosu. Odločili so se končno zato, da bodo delali tako tudi v praksi. Predplačniki tega pasjega podjetja bodo imeli kar tri ugodnosti: spoznali bodo lahko svojega psa, če jim bo pes ukraden, bodo lah-

ko dokazali, da je pes res njihov, poleg tega pa bodo ti odtisi zelo olajšali iskanje izgubljenih živali.

To pasje podjetje namerava zalagati s pasjimi odtisi razne pasje organizacije in pasje prijatelje, veterinarje, ljudi, ki se bavijo z dresuro psov, vojsko in policijo. Če se bo kak pes izgubil, bodo policijski agenti lahko daleč naokrog na podlagi teh odtisov pogledali, če odgovarja resnici in tako določili "pasjo identiteto."

IZ DOMOVINE

—Napadi na sejmarje pojasnjeni. Veliko razburjenje sta povzročila v kamniškem okraju zavratna napada na dva stara sejmarja. Eden se je vračal iz Kamnika proti domu skozi gozd v Rudnik. V gozdu ga je napadel precej čedno oblečen mladenič, ga udaril po glavi in mu odvzel 4000 din. Podoben napad pa je bil kasneje izvršen na nekega starega sejmarja, ko se je vračal iz Mengša. Tolovaj Hace je zdaj priznal, da je on izvršil oba napada in prišel na lahek način do lepih tisočakov. Hace pa zanika, da bi on odpeljal vinotrzcu Vodetu v Komendi avto iz garaže in ga potem pustil na cesti pri Brežicah.

—Nevarni padci. 38-letni premogar Jože Dular iz Laškega je padel z odra in dobil hude notranje poškodbe prepeljali so ga v Ljubljano in s postaje z reševalnim avtom in ljubljansko bolnišnico. — 24-letni samski delavec Ivan Prelesnik, doma iz Lašče, je padel v Sodražici z droga za električno napeljavo in dobil hude notranje poškodbe. Prepeljan je bil v ljubljansko bolnišnico.

—Za tri ukradene kokoši leto dni robije. Pred malim kazenskim senatom v Mariboru se je moral zagovarjati 32-letni Martin Pukšič, ki je v Zgor-njih Verjanah ukradel nekemu posestniku tri kokoši. Ker pa je bil Pukšič zaradi tatvin že kaznovan, ga je senat obsodil na leto dni robije in na izgubo častnih državljanskih pravic za dobo treh let.

—Maščevalni tast je zažgal zetu. Pred dnevi je v Irči vasi zgorelo gospodarsko poslopje posestnika Franca Simca. Na podlagi obteževalnih okoliščin so orožniki aretirali Šimčevega tasta 70 letnega Jožeta Kušlarja, ki je dalje časa sovražil svojega zeta. Ko so ga orožniki prijeli, je bilo njegovo prvo vprašanje: "Koliko let bom dobil?" Pri zaslišanju je priznal, da je usodno noč vrgel na pod v slamo žerjavico. Moža so orožniki izročili sodišču.

—Požar je uničil lepo domačijo. Nedavno ponoči je pogorela v Straži sv. Valentina blizu Krškega domačija 64 letne posestnice Vidovičeve. Z Rake so prihiteli gasilci z motorno brigadno, ki so komaj rešili hišo, gospodarsko poslopja so pa pogorela. Vse kaže, da je bil ogenj podtaknjen.

—Žena in mož istega dne umrla. V Krčevini pri Ptujju se je primerilo izredno naključje, da sta istega dne umrla mož in žena. Marija Klingerjeva, posestnica, ki je že dalje časa bolehal, je umrla stara 65 let. Njen 72 letni mož, ki ji je v boleznih stregel, je večkrat že prej izjavil da ne bo prenesel udarca, če mu žena umrje. In res se je tako zgodilo. Tri ure po ženini smrti je zadela njene-ga moža srčna kap in je bil takoj mrtev. Oba so položili skupno na mrtvaški oder in oba so peljali na enem vozu k skupnemu počitku na mestno pokopališče.

—Konji so se splašili posest-niku iz Cerknice, Francu Mulcu, ki je padel pod voz in se pri tem hudo potolkel.

WINNETOU

Fe nemakem izvirnika K. Maya

"Sam, ne oskruni si rok s krvjo morilec! Ne moreta se braniti! Tako masčevanje onečanja krščanskega človeka in je tudi pregrešno! Prepusti ju Bobu!"

Temno je strmeli trdi lovec pred sebe in molčal.

Da bi mu dal čas za premislek, sem mignil Bernardu, stopila sva k Morganovu konju. Našla sva v torbah nekaj biserov, Bernard jih je spoznal za svoje in si jih vzel. Preiskala sva še tudi njegove žepe in našla zavitek in v njem sveženj bankovcev in depozitov, najbrž delež, ki ga je vzel Hofertu. Tudi te je shranil Bernard.

Tedaj sem čul, da je eden naših konj plašno prhnil. Stopil sem po goščavi na jaso, kjer smo taborili.

Moj mustang je prhal. In čisto divji je bil. Griva se mu ježila, oči so se mu bleščale od groze, vzpenjal se je in se skušal odtrgati. Roparico je navohal ali pa so bili Indijanci blizu.

Svareče sem zaklical tovarišem.

Pa nihče ni čul klica. Grozno, mozeg in kosti pretresujoče tuljenje in rjojenje je zajeknilo po dolini.

Prestrašen sem pogledal skozi grmovje.

Videl sem prizor, da mi je kri zastala v žilah.

Na trati ob potoku je mrgolelo Komančev. Trije ali štirje so klečali na Samu, dva sta hkrati vrgla vsak svoj laso na Winnetou in ga vlekle po tleh, Hoblyn je ležal s preklano glavo ob grmu in Bernarda sem komaj spoznal, toliko jih je tiščalo v njega. Boba pa vobče ni bilo videti nikjer.

Kaj se je zgodilo —?

Racurroi so bili, spoznal sem poglavarja. Res so torej prišli za kapitanom in za Conchezom, kakor sta pravila. In medtem ko smo bili vsi zatopljeni v našo nesrečno juro, so nas neslišno obkločili in planili nad nas v trenutku, ko smo mislili soditi njuna zaveznika Morgana.

Kaj bi storil —?

Ali bi planil med nje —? Brezuspšen, naravnost blazen poskus bi bil. Sam bi ne bil opravil prav ničesar proti toliki premoči, kvečjemu tucat Komančev bi podrli, druge pa še huje razdražil. Razen Hoblyn na nobeden mojih tovarišev ni bil mrtev in kolikor sem poznal Indijance, je bilo skoraj gotovo, da jih bodo ujete spravili domov v svojo vas in jih mučili na kolu.

Mnogo več sem jim lahko koristil, če sem se skril, sledil Komančem, čakal na ugodno priliko in jih rešil.

Brž sem odvezal mustanga in odhitel z njim po pobočju.

III.

Maram.

Pot v strmino je bila težavna. Breg je bil gosto zaraščen in konj ni mogel naprej. In hiteti sem moral, kar se je dalo, vsak hip so utegnili udariti Komanči za menoj.

Pa sem se le preril do grebena. Skočil sem v sedlo in odhitel po vrhu, kot da mi je že cela tolpa za petami. Prav nič se nisem zmenil za svojo sled, vedel sem, da jo bodo našli in me zasledovali, vedel sem pa tudi, kako jih bom ukanil.

Spustil sem se v dolino in jezdil vse dalje, ves popoldan, vedno proti zapadu. Končno sem našel potok, ki je bil po mojih namenih.

Struga je bila skalnata, nobenih sledov ni sprejemala. Zajezdil sem v vodo in jezdil po potoku navzgor, vse dokler se mi ni zdelo dovolj. Tako daleč bi me gotovo ne šli iskat. Ovil

sem konju kopita s cunjami in se po ovinku vrnil na kraj napada.

Solnce je zašlo, ko sem zagledal greben, za katerim je ležala nesrečna dolina zaklada. Dalje tisti dan nisem smel.

Poiskal sem si skrit prostor v gozdu pod mogočnim hikorjem in si pripravil ležišče. Konja je hoja v cunjah tako utrudila, da se mu ni ljubilo paše, utrujen je legel poleg mene v mah.

Kako nepričakovano naglo se je položaj spremenil —

Pa bridka razmišljanja niso nič pomagala, le dejanja so mogla rešiti tovariše. In da bi bil sposoben za delo, sem predvsem potreboval počitka in spanja. Priporočil sem se varstvu božjemu in zaprl oči, — pa se zbudil, ko je stalo solnce že visoko. Dolgo sem spal!

Poiskal sem najprvo skrito jaso, ki je nudila mustangu pašo, ga na dolgo privezal in se odpravil na poizvedovanje.

Nevarna pot je bila. Pogledati sem moral na kraj napada, preden sem kaj ukrenil, in brati sledove. Korak za korakom sem se oprežno plazil po strmini navzgor, kar bi naveden pešec obhodil v desetih minutah, sem obrazil v dveh urah. Na drugi strani pa sem se še s podvojen previdnostjo spuščal navzdol. Vsak hip sem lahko naletel na Komanče.

Pravkar sem se skril za starim hrastom, ko mi je udaril na čuden glas.

"Psssst —!"

Previdno sem prežal po gozdu. Pa nikogar ni bilo, ne človeka ne živali.

"Psssst —!"

Kak glas bi bil to —? Ni mi bila znana žival, ki bi tako sikala.

"Psssst —! Massaaa —!"

A tako —!

Toda zaman sem se oziral za Bobom. Kje je neki tičal —? In odkod se je vzel —? Ali ga niso vlekli s seboj Komanči —?

Aha —!

Gori v deblu je bila luknja in iz nje se je prijazno režal črni obraz Bobov.

"Čakati massa! Bob priti!"

Čul sem rahel ropot, kakor če se dimnikar plazil po dimniku, leskov grm ob vznožju hrasta se je zamažal, črnc je pogledal iz njega in mi živahno migal:

"Massa priti v sobo! Noben Indijan ne najti pameten Boba in ne masso!"

Zlezel sem v grm.

Hrast je bil od znotraj votel, grm je odprtino popolnoma zakrival.

"Lack-a-day, Bob, kako si našel tole odprtino?"

"Živina bežati pred Bob, se skriti v grm in pogledati gori skozi luknjo, Bob to tudi zna!"

"Kaka žival je bila?"

"Bob ne vedeti. Biti takole velika," je pokazal, "imeti štiri noge, dvoje oči in rep."

Iz tega vsekakor duhovitega in natančnega popisa sem spoznal, da je bila Bobova "živina" najbrž racoon.

"Kedaj pa si našel drevo?"

"Koj ko priti Indijan."

"Torej od sinoči že tičiš v duplini? Si opazil Indijance? Kaj vse si videl in slišal?"

"Bob videti in slišati čisto zelo mnogo Indijan."

"Druga nič?"

"Ali to ne biti dovolj?"

"Sem k drevesu niso prišli?"

"Indijan priti, biti tukaj, pa ne najti Boba. Potem zakuriti, ko biti tema, si peči šape medveda, ki ga massa ubiti. Zakaj Indijan jesti našega medveda?"

(Dalje prihodnjič)

JOZE GRDINA:

PO ŠIROKEM SVETU

Silno hitro mi je potekel čas v Sofiji, ki se mi je zelo dopadla, bodisi kot mesto, bodisi kot prebivalci, ki so zelo prijazni; vse povsod sem bil postrežen, bodisi če sem rabil voz ali kar že. Tako sem se počutil kakor v Belgradu ali pa v Ljubljani in tukaj mi ni bilo treba nobene tolmača, ker vse sem razumel. Tudi cirilica, čez katero mnogi tako radi zabavljajo, mi ni delala niti najmanjše preglavice. Z hvaležnostjo sem se tukaj spominjal Rusije, kjer sem se naučil ruskega jezika in cirilice, ki mi je hodila prav ne samo v Bolgariji, ampak tudi na potovanju po Vzhodu. Človeku se včasih niti ne sanja kaj vse prav pride. Na potovanju čim več znaš tem bolje; preveč ne znaš nikoli in kar znaš prav pride.

Trda in strahotna so bila tista leta v Rusiji, zlasti v onem gozdu, ki so bila zame trda šola, ter so bila morda boljši Bogve — kakor pa Univerza. Težko, da bi si jaz upal na tako pot kot sem jo napravil, če bi ne bil v tej trdi ruski šoli, iz katere sem napravil dolgo, trnjevo pot iz daljnega Dona, pa do doma brez da bi mi pomagale Avstrija, Rusija in Jugoslavija. Skoro brez sredstev sem bil navezan na božjo pomoč, na dobre ljudi in pa na svojo korajžlo. Tako sem pa prišel iz te šole šel na pot z takim mirom in kar sem se tedaj navadil mi je tu silno prav prišlo. Na ulicah Sofije sem dejal: Leta, ki sem jih prebil v Rusiji in pot, ki sem jo napravil preko več vojaških front in vstaj, niso bila tja vržena.

Že pozno v noč jo uberem nazaj na kolodvor ter se odpeljem proti Jugoslaviji. V Dra-

gomanu je bila zadnja postaja na bolgarskih tleh; tu mi bolgarski obmejni uradniki še pregledajo potni list, pritisnejo pečat in "z Bogom Bolgarija!" Kmalu zatem se pripeljem v Caribrod, kjer je stopila v voz jugoslovanska obmejna straža, kjer je bilo kakor drugod: pregled potnih listov, prtljage in koliko kdo nosi seboj denarja. Tu tudi nisem imel niti najmanjših zadržkov in je bilo kar takoj vse v redu.

Drugače je bilo pa z nekim bolgarskim dijakom, ki je šel v Belgrad na neki izpit. Fant je imel za tri dni pretečeno vizo in so mu kratkoma povedali, da kerviza na potnem listu ni v redu, ne more v Jugoslavijo. V nemali zadregi se izgovarja, da ni vedel tega in da ni prav pogledal itd., ko ga prekine komisar, ki je bil vidno Slovenec ter reče na kratko: "To je pač le vaša domneva, na katero se pa ne moremo ozirati. Oskrbite si pravilno vidiran potni list, pa boste nemoteno šli v Jugoslavijo. Ne moremo drugače, ker ravnanje se moramo po predpisih." Fant se je izgovarjal, prosil, naj izpregledajo, ker drugače ne bo mogel na izpit. Kako so napravili, ne vem; z istim vlakom vem, da se ni peljal v Belgrad. Tako je, če ni vsa stvar glede potnega lista popolnoma v redu. Ah, sem dejal, dobro, da sem jaz moj potni list srečno dobil nazaj! Potem pa sem se vlegel in zaspal. Dopolne 8. junija sem se pripeljal v Belgrad.

(Dalje prihodnjič)

Delo dobi

Slovenka za hišna opravila. Janko dober dom. Oglasite se na 3133 Payne Ave. (135)

Prijazno vabimo Mr. in Mrs. Frank Kovačič, 4121 St. Clair Ave. naznanjata vsem prijateljem in znancem, da se bo serviralo v soboto, 8. junija mlade piščance. Postregli bomo tudi z dobrim vinom in pivom. Godba za zabavo bo prve vrste. Se priporočata za obilen obisk.

Mr. in Mrs. Frank Kovačič

Lepa prilika Napredaj je delikatesna trgovina na prometnem vogalu. Proda se radi slabe zdravja. Izvrstna prilika. V bližini 71. ceste in St. Clair Ave., hiša 8 sob, v najboljšem stanju, cena \$3,500. Kupi se lahko z \$500 gotovine, drugo na lahka odplačila. Hiša za dve družini, 9 sob, cena samo \$3,800.

Gradimo tudi nove hiše od \$4000 naprej. Za pojasnila se zglasite pri Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

SPECIALS

Friday - Saturday

Fresh, Large Eggs,

doz. 17½c

Fresh Roll Butter,

lb. 28½c

Fels Naptha Soap,

10 Bars 39c

Rinso, 2 Large Boxes 37c

Lux Flakes,

2 Med. Boxes 19c

2 Large Boxes 39c

Spry, 3 lb. Can 48c

Silver Dust, Large

Box with Towel, 21c

Carnation Milk,

4 Tall Cans 25c

"Free Cups" of Chocolate

Milk made from Carnation

Milk will be served all day

Saturday.

SPECH FOOD STORE

1100 E. 63rd St.

Prijazno vabimo

Mr. in Mrs. Frank Kovačič, 4121 St. Clair Ave. naznanjata vsem prijateljem in znancem, da se bo serviralo v soboto, 8. junija mlade piščance. Postregli bomo tudi z dobrim vinom in pivom. Godba za zabavo bo prve vrste. Se priporočata za obilen obisk.

Mr. in Mrs. Frank Kovačič

Lepa prilika Napredaj je delikatesna trgovina na prometnem vogalu. Proda se radi slabe zdravja. Izvrstna prilika. V bližini 71. ceste in St. Clair Ave., hiša 8 sob, v najboljšem stanju, cena \$3,500. Kupi se lahko z \$500 gotovine, drugo na lahka odplačila. Hiša za dve družini, 9 sob, cena samo \$3,800.

Gradimo tudi nove hiše od \$4000 naprej. Za pojasnila se zglasite pri Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Ed. Kovač Realty 960 East 185th Street

Oswald Specials

Spry, 3 lbs. 48c

Lux flakes lg., 2 39c

Lux flakes, small, 3 25c

Rinso lg., 2 37c

Life buoy soap, 3 17c

Nova solata, lb. 5c

Krompir novi, 10 lbs. 33c

Koruzna moka, 3 lbs. 10c

Fina kava, 3 lb. 37c

Cane sugar, 10 lbs. 51c

Soup meat, lb. 10c

Luncheon loaf, lb. 25c

Suhi špeh, lb. 15c

Assorted cookies, lb. 19c

Angela mia olje 93c

Sveža jajca, ducat 18c

Se priporočam

Louis Oswald

17205 Grovewood Ave.

Posebnosti za petek in soboto

Jello, 3 pkg. za 14c

Campbell Tomatoe or

Vegetable soup, 3 cans 25c

Best macaroni or spaghetti,

3 lbs. for 25c

Tomatoes large can, 1 for 10c

Tomatoes No. 2 can, 3 cans 25c

Kirkchips, large boxes, 2 39c

Palmolive soap, 3 boxes 17c

Oxidol, large, 2 boxes 37c

Pop or Ginger-Ale,

3 large bottles 25c

Fresh ground beef, lb. for 18c

7 Rib pork roast, lb. for 14c

Veal breast, 1 lb. 16c

Sliced Bacon, 1 lb. for 21c

HELENA HALUSCHKA:

Sin dveh očetov

"Ali si ti, mati?"

"Spoznal me je, gospod doktor!" se je smejala in jokala gospa Inge.

Trudoma je Volbenk iskal vezi, ki bi ga spojile z zunanjim svetom.

"Mati, ali še dežuje?"

"Ne, dragi moj, sonce sije."

"Mati, kako pozno je že?"

"Devet je ura, otrok moj."

"Na tramvaj moram, drugače bom zamudil šolo!"

Mati vzdihne.

"Spet se mu blede!"

"Nič se ne bojte, milostiva gospa, ni več nevarno."

"Mati?"

"Dete?"

"Zakaj ni očeta?"

Doktor Wilde stopi bliže k bolniku.

"Tu sem, Volbenk, ali me poznate?"

Fant široko pogleda in si s shujšano roko potegne odejo čez usta. Potem mu niha oko od matere do doktorja Wildeja. . . . Kaj je to? Kako bi se domislil?

Vročina raste.

Mati in oče si sedeta nasproti. Mati znova doživlja, ah, ne privikrat! strašotni dan, ko je obupana iskala sina in se bala najhujšega. Oba sta skušala doumeti, kako se je vse to spletlo. Kako je prišel Volbenk v cerkev, kjer so ga našli v globoki nezvesti pod klopjo? Kaj naj bi pomenil pozdrav za gospodično Werther, katerega je prinesla tista beračka z otrokom? Česa je iskal Volbenk tam pod mostom? Česa v hiši, kjer so ga imeli za berača?

In predvsem: koliko je bil priča onega prizora z ravnateljem Bohmejem? Kaj je bil videl? Kaj slišal? Mar nista bila sama? In če je kaj vedel, koliko je bil ta dogodek vzrok, da je Volbenk pobegnil?

Doktor Wilde in njegova žena sta se v teh dneh zelo zblizala. S požrtvovalno ljubeznijo sta se za borila otrokovo življenje. Nobeno noč se ga. Inge ni umeknila od njegove postelje in spričo take brezmejnne materinske ljubezni se je doktorju Wildeju zdelo, kakor bi bila neka druga, ki je bil dvomil o njeni zvestobi.

Rekla mu je: "Nič se ni dogodilo med Bohmejem in menoj," in ji je verjel. Obljubila je, da mu bo pozneje pojasnila. Zdaj živi samo za sina. Večkrat je bil doktor Wilde priča, kako je po telefonu rezko zavrnila ravnatelja Bohmeja: "Za to zdaj ni čas, dragi ravnatelj Bohme."

Doktor Wilde je moral obćudovati to ženo, kako je s svojo materinsko silo trgala bolnega otroka smrti iz rok. Zdravnik je že dvakrat popolnoma obupal. A ona se je borila za vsak utrip, dan in noč ni zapustila bolniške sobe in ni omagala.

Česar ne bi pričakoval živ človek, se je zgodilo: fant je prebolel. Pa ko mu je bilo že bolje, skoraj ni spregovoril. Delal se je, kakor bi spal. Če pa se je mati obrnila stran, je razločno čutila, da jo gleda. Redko je govoril in bil osoren z njo, pred doktorjem, Wildejem pa je bil videti boječ in potr. . . .

Ko se je bil Volbenk vrnil s svojega prvega sprehoda v mestnem parku, ga je mati vprašala:

"Zdaj, Beno, mi povej, zakaj si takrat pobegnil? Kako si nas mogel spraviti v tak strah?"

Fant je zadržal sapo, da se ne bi izdal. In tudi potem, ko sta se doktor Wilde in njegova

žena prizadevala, da mu razložita, da je bil prizor z ravnateljem Bohmejem čisto nedolžna stvar, se fant ni dal omeščati. Le tako truden je postal in prevzelo ga je neizmerno sočutje.

"Nič nisem videl, mati, ne vem, o čem govorita, ne vem, kaj me je gnalo odtod, najbrž sem imel že vročino."

Zdravnik mu je kesneje pritrdil in vse pomiril s svojim mnenjem, da ni nič redkega, če fantje, ki dozorevajo, uhajajo na potovanja. Na njegov nasvet je gospa Wilde sina previdno poučevala o odnosih med spoloma, a dosegla s tem samo, da se je Volbenk od nje popolnoma odvrgel. Njegovo dušno bol so strašno krivo razumeli. Zakrknil se je še molčal.

Ko se je Volbenk toliko pozdravil, da je gospa Inge smela spet misliti nase, se je osrčila in storila, za kar se je bila odločila že takrat, ko je doktor Wilde vrgele ravnatelja Bohmeja iz hiše.

"Robert, govoriti moram s teboj kakor s svojim najboljšim in najdražjim prijateljem. Ne bo si treba beliti glave z dolgimi ugankami. Odkar sva se našla, si me učil, naj bom svobodoljubna in iskrena. In zato ti želim odkrito povedati, ne morem drugače. Vem samo, da ravnateljja Bohmeja ljubim."

Mož jo je osuplo pogledal. "In to mi poveš tako meni, nič tebi nič?"

Gospa Inge ga je s svojimi mrzlimi prsti prijala za roko.

"Robert, dolgo in pošteno sem se ustavljala temu nagnjenju. Pobegnili sem iz Italije, ko se mi je hotel približati. Mislila sem, da sem ozdravela. Odslej sem mu hotela biti samo še prijazna in veruj mi, pred tisto nočjo mi še roke ni nikoli poljubil. V teh dneh pa, ko sva bila ločena, sva jasno spoznala: ne moreva živeti drug brez drugega. Za ženo me hoče."

Pogledal jo je kakor v snu. "Kaj praviš? Ne razumem prav, ti hočeš . . . da, kaj hočeš?"

"Ločiti se od tebe, moj dobri, dragi, najboljši prijatelj!"

"Otrok," je pobledele mož, "saj nisi pri pameti. Vendar ne boš zaradi neke neumne zaljubljenosti hodila od mene, zakonec se vendar ne moreva znebiti kar tako kakor nadležnega nahrbtnika."

"Mar bi ti bilo bolj všeč, če bi te varala? Ali ne ravnam po tvojih lastnih naukih, ki si mi jih že leta vbijal v glavo? Mar nisi dovoljkrat povedal, da je laž v zakonu najbolj zaničevanja vredna stvar?"

"To trdim se danes!" je za vrela iz moža. Ni se mogel več brzditi. "A ponavljam ti: družinske skupnosti ne razdiramo zaradi vsake muhavosti in vsake malovredne strasti!"

Žena je odkimala. "Ni muhavost, Robert, ljubezen je."

"In jaz? Ali nisi niti za hip pomislila name? Mar sem to zasluzil? Ali zame nimaš nič srca več?"

"Robert," je rekla gospa Inge mehko, "bil si in ostaneš moj najboljši prijatelj, najzvestejši vodnik, moj tovariš kakor drugi nihče . . . da, saj to je . . . bila sva morda preveč tovariša v svojem zakonu. In ob tem sem pozabila na moža. Oba sva se trudila, da bi se zblizala, a sta se vendar odtujila. Da si

ti — ti in jaz — jaz, si me učil, toda nikoli nisva bila eno! Vidiš, Robert, poslušaj me in ne bodi hud! Vprav to je bistveno pri nas ženskah, da hočemo biti vedno z možem eno!"

"Tako si torej ženske predstavljate svobodo? Brž ko ne čutite pesti za tilnikom, vam je po njej dolgčas? Ko sem te gledal, kako si se borila za otroka, sem te više cenil. A ni še zamujeno. Ne pustim, da bi uganjala takšne neumnosti."

"Prepozno je, Robert. Vso mojo dušo je prevzel nekdo drugi."

Doktor Wilde je krčevito držal ženo za roko in jo tresel. "Povej mi, v čem je ta trapez, ta zeljnata glava in babjek, ta glumač več od mene?"

Brez jeze si je gospa Inge osvobodila roko in moža sočutno pogledala.

"V ničemer, Robert! Mnogo modrejši, zanesljivejši, plemenitejši si od njega. Kaj ima več? Nič, le cvetoče mladje in brezskrben umetnik, ki ne tuhta in živi trenutku, ki radostno uživa sonce in življenje, se vda v ljubezni, se ves in do dna predaja ženski, ki jo pravkar ljubi . . . v njem je življenje in opoj."

Mož se je z žalostnimi, sivimi očmi ozrl vanjo.

"Zbadaš me," je spregovoril zamolklo, "in krivico mi delaš. Za koga sem se gnal vsa ta leta, za koga neutrudno delal, če ne zate in tvojega otroka? Da sem osivel in postal okorne pameti, mi res ne moreš zameriti. Seveda, za opoj tak mož ni. Toda življenje je dolgo, opoj pa kratek."

"Morda, Robert, toda le zaradi opojnosti je vredno živeti."

"So še druge, višje vrednote."

"Da, za vas može! Častihlepje, politika, znanost, spoznanja, za nas ženske pa je samo ljubezen!"

Doktor Wilde je vstal in hodil sem in tja. Prijel se je za glavo.

"Inge, kako moreš biti tako brezsrčna? Veš, kaj mi pomeniš? Življenje! Ne smem in nočem te izpustiti. Tudi zaradi tebe ne smem. Ta človek je mlajši od tebe in zaradi svojih ljubezni na glas. Po nekaj mesecih te bo zavrgel kakor pocestno."

Gospa Inge je pobledele prav do ustnic.

"To prepusti meni! In če se to zgodi, si bom znala sama pomagati. Sebi in otroku! To si," je dodala bridko, "pri svojem očitaniu prezrl. Žrtvoval si se za naju. Nič ti nisem dolžna, pošteno sem služila tudi jaz."

"Čeprav sem ti vedno branil, ne pozabi tega. Takoj, ko sva se vzela, sem želel, da bi opustila trgovino."

"Res, in z njo tudi hišno in veliko stanovanje. In potem bi prejkone morala sama kuhati in drgniti sobe!"

"Utegnilo bi ti zelo koristiti. In muhe bi ti mogle manj rojiti po glavi."

Gospa Inge je pomolčala. Potem je pa stopila predenj, bila

je velika in grozeča in njen obraz je bil kakor okamenel.

"In bi tudi delala, rada delala, zaradi otroka, ki pa ga nisem smela spočiti . . . ki si mi ga ukazal vzeti, ker si menil, da niso časi za to!"

Dolg molk! Razdraženo si je bobnal doktor Wilde s prsti po prsih; pepelnato je posivel in ni vedel nobene besede za odgovor.

"Robert," je dejala namah žena nežno, "nisem lepo ravnala, ne bi smela tega reči, žal mi je. Takrat bi nama utegnilo biti zares težko, saj je bolelo tudi tebe, nisi kriv samo ti!"

"Tvojega otroka nisem hotel oškodovati," je trudno izustil

doktor Wilde, "več sem trpel tedaj kakor ti!"

"Je bilo pač tako usojeno!" je menila zamolklo, "čemu bi se obkladala z očitki? Nima pomena! In kaj morem jaz zato, da moram biti le ženska, ki mora ljubiti!"

Wilde je lovil sapo in hodil sem in tja.

"Da, da, da!" je slovkal kakor nezaveden.

"Torej?"

"Počenjaj, kar hočeš," je skoraj zavpil, "počenjaj, kar hočeš, v ločitev ne privolim nikdar!"

Burno je zapustil sobo in zaloputnil vrata za seboj.

Tresoč se od vznemirjenosti je

odšla gospa Inge k svojemu sinu, ki se je bil malo prej vever vrnil s prvega sprehoda. Zdaj je ležal spet bled, brezčuten in z zaprtimi očmi na postelji. Ob njem je sedela stara Fani, ga božala po rokah in dlaneh ter mrmrkala zase star napev.

"Pusti jo, to tako lepo uspeva."

gospa Inge razdraženo, "fant vendar ni otrok v povojih!"

Stara Fani je ježno poškilila. "Je še zmeraj boljše kakor glasno prerekanje tu notri!"

Volbenk je utrujeno pogledal:

VABILO na VABILO

na

PIKNIK

katerega priredi

SAM. PODP. DRUŠTVO DOSLUŽENCEV

v nedeljo 9. junija

NA STUŠKOVH PROSTORIH V WICKLIFFE, O.

Dobra postrežba in primerna godba za plesateljine. Oblakov truk odpelje izpred SND ob 1:30 popoldne in se ustavi pred Slov. Del. Domom ob dveh. Vožnja prosta. Na obilno udeležbo vabi — odbor.

Spend Happy Days at CEDAR POINT on Lake Erie

OPENS SATURDAY, JUNE 8

DANCE TO THE FAMOUS MUSIC OF

AND HIS "BEAT THE BAND"

TED WEEMS ORCHESTRA

JUNE 8 to 14 NIGHTLY • MATINEE SUNDAY

FINEST BEACH IN THE WORLD • AMUSEMENTS

SPORTS • 1000 Rooms at Hotel Breakers

On Ohio Route 2, U. S. 6, Auto entrance, 6 miles east of Sandusky.

Roller bus connection to Sandusky.

CEDAR POINT-ON-LAKE ERIE

SANDUSKY, OHIO

The May Co's BASEMENT

POJDI TE NA SONCE

ZA VESELJE

Mi damo Eagle znamke

Model 724 — Sanforized 2-pc. Dancolin slacks suits za dečke ali deklice. Plavi, rujavi ali zeleni. Mero 3 do 8, \$1.

Model 708 — Striped seersucker shirt with twill slacks. Za dečke ali deklice. Navy, royal or luggage. Mero 3 do 8, \$1.

IZREDNO!

PRAVKAR DOSPELO! 3,000

OTROŠKIH IN DEKLIŠKIH

PRAV NOVIH . . . PRALNIH

Slack Suits

za male dečke, deklice in "Teens"

To so modeli:

* Jacket modeli

* Button-on modeli

* Self Belted slacks

* 2-pocket modeli

* Sport collars

Otroške mere za dečke in deklice, 3 do 8. Mere za deklice 8 do 16.

To novo blago:

* Galatea

* Dancolin

* Seersuckers

* Novelty Stripes

* Covert

* Twills

* Peacock blue

* Green

* Rust

* Luggage brown

* Aqua

* Navy

* Dusty Pink

The May Co. Basement

Druga obletnica - razprodaja

V soboto 8. junija 1940, prodajalna se odpre ob 9. zjutraj

Reg. 29c, 22x44 Cannon-turške brisače

19¢ vsaka

Oven-Fresh Cookies, mnogo vrst na izbiro

8¢ funt

Reg. 10c paketi voščen zavijalni papir, 100 pol

8¢

Velika izbira ženskih in deklških Anklets

5¢ par

TO JE SAMO NEKAJ IZMED MNOGIH FINIH VREDNOSTI!

Pazite na naše letake!

Zastonj! Zastonj!

Krasno darilo vsakemu odjemalcu, ki poseti Taylor Variety razprodajo za 2. obletnico. — Samo odraslim.

Velike mere Open Mesh Weave Dish Cloths

2¢ vsaka

(Samo 3 na odjemalca)

Sivo emajlirane Sauce Pans

7¢ vsaka

Krasni kozarci za vodo, iz brušenega stekla

2 za 5¢

TAYLOR VARIETY 5c AND 10c TO \$1.00 STORE

6714-16 St. Clair Avenue